

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Udenrigsministeren fremdrog før Putzgers atlas og var i den sammenhæng i det mere visionære hjørne. Det synes jeg var meget berettiget, for det er meget spændende tider, vi lever i. Det er jo rigtigt, at der i høj grad er ved at blive fastlagt en ny politisk geografi i hele det europæiske område med det, der foregår i øjeblikket, og det er meget det, EF-diskussionerne handler om.

Men synes udenrigsministeren ikke, at det er lidt af et problem, at lande som Norge, Sverige og Finland næsten er uden for denne diskussion, at det er EF-landene, der deltager i den? Så er svaret: Så kan de bare melde sig ind i EF. Som fru Margrete Auken påpegede før, er det stadig væk noget, de selv skal afgøre. Så længe de ikke har meldt sig ind i EF, mener den danske udenrigsminister så ikke også, at Danmark burde have en særlig rolle for også at formidle de andre nordiske landes stemmer i denne diskussion? Jeg synes ærlig talt, at udenrigsministeren var en smule snæversynet, for ikke at sige nationalistisk, i de betragtninger, han havde vedrørende Danmarks muligheder for også at påtage sig en nordisk rolle.

Det er da rigtigt, at der på visse handelspolitiske spørgsmål kan opstå interessekonflikter, men i de store diskussioner, der foregår i øjeblikket, må det da også være den danske regerings opgave – hvis ellers vi skal tage det alvorligt, at vi skal formidle et samarbejde mellem Norden og Europa – at arbejde for, at de andre nordiske lande, så længe de ikke er EF-medlemmer, også får aktive muligheder for at deltage i diskussionen.

Jeg vil godt helt konkret spørge udenrigsministeren: Ville det ikke være en god idé, at regeringen før Dublintopmødet, som bliver et meget vigtigt topmøde, at regeringen i det mindste før dette topmøde konkret tog kontakt til de andre nordiske landes regeringer? Jeg ved godt, at I tit snakker sammen, at der er mange kontakter, men vi ved også alle sammen, at det går meget stærkt i øjeblikket. I den sammenhæng finder vi det meget relevant og vigtigt, at man får dette mere formaliserede samarbejde. Vil man ikke før Dublintopmødet tage kontakt med de andre nordiske landes regeringer?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Lad mig bygge videre på det, som hr. Holger K. Nielsen sagde. Det, som hr. Holger K. Nielsen beskrev, var selvfølgelig det, vi havde taget vores initiativ til, da vi bad om at få disse formelle møder. Vi har brug for, at også de nordiske lande sidder direkte eller indirekte med ved de borde, der skal finde frem til, hvordan Europa skal se ud i fremtiden.

Derudover skal vi selvfølgelig være med til at præge de mere indholdsbestemte ting. Her generer det mig en lille smule, at udenrigsministeren kun kan beskrive det, som om alle disse forhandlinger drejer sig om at sidde og varetage snævre interesser. Jeg har fået indtryk af – men jeg kan da have taget fejl – at en del af det arbejde, Danmark laver i EF, ikke udelukkende handler om, hvordan vi kan gaffe hjem til Danmark. Det handler da mange gange om, hvordan vi kan få den bedst mulige udvikling i EF.

I masser af de forhandlinger, der føres, også om landbruget for den sags skyld, vil der vel være situationer, hvor de nordiske synspunkter er sammenfaldende med de danske og andre i EF. Og dér kunne man da godt forestille sig, at vi havde fået det koordineret, sådan at det ikke er et spørgsmål om, hvordan vi redder noget hjem til det ene eller det andet eller det femte nordiske land, men hvordan vi får det her formuleret og præget i fremtiden.

Så det, jeg godt ville sige til udenrigsministeren, hvis jeg kunne trænge gennem konversationen nedenfor, var, at vores bud på det her er – og vi vil også gerne have ministeren til at tænke i de baner – at vi står over for en udvikling, hvor det ikke er det ene land, der forhandler med det andet. Jeg vil i og for sig godt give ministeren ret i, at vi en gang imellem kan opleve enkelte af de nordiske lande være meget mere bilaterale i denne her sag. Det er derfor, vi har nævnt Nordisk Ministerråd, for at komme bag om den bilaterale interesse, hvor det tit er meget snævre interesser.

Og så beder vi om at få en nordisk, jeg havde nær sagt pondus ind i hele den europæiske udvikling. Så vidt jeg kunne læse udenrigsministerens kronik i sin tid i Politiken, var det også noget af det, udenrigsministeren selv sagde, og derfor er jeg forbløffet over, at man er hoppet væk fra ministerens idé.